

[Udenrigsministeren]

konceptet om en naturlig sammenhæng mellem u-landsbistanden og ministeriets øvrige sagsområder, og det ville føre til, at vi fik en slags lukket enklave af chefer, som kun kunne gøre tjeneste i Danida og på bistandsmissionerne. Det ville jeg ikke synes var ønskeligt. Tværtimod vil jeg da håbe, at vi i fremtiden i stigende grad i udenrigsministeriets samlede chefkorps kan se folk, der har et indgående kendskab til udviklingslandene. For det er, som jeg har peget på, og som flere også har taget op her, en kendsgerning, at en væsentlig del af Danmarks relationer til over 100 lande netop er baseret på bistands-samarbejdet.

Også et par ord om samarbejdet med de multilaterale organisationer. Vi er jo et af de lande, der yder den største del af deres samlede bistand netop gennem multilaterale organisationer; knap halvdelen af vores u-landsbistand kanaliseres ad den vej. Derfor er det da kun naturligt, at vi følger disse organisationers aktiviteter så tæt som overhovedet muligt, og det gælder både ude i marken og i hovedkvartererne for de pågældende organisationer, for det er den eneste måde, hvorpå vi, som det er blevet nævnt i debatten i dag, kan påvirke deres politik og få medindflydelse på deres konkrete bistandsaktiviteter.

Når vi gennemgår behovet for at få tilført yderligere personaleressourcer til Danida, er dette et aspekt, som i allerhøjeste grad også vil blive inddraget i overvejelserne.

Den anden sats i fru Helle Degns symfoni var spørgsmålet om en bedre sammenhæng mellem opgaver og struktur, og her er der spørgsmålet om en sektorfaglig enhed, og der er også spørgsmålet om planlægningsenheden. Der synes jo at være bred enighed om behovet for at etablere et såkaldt sektorfagligt kontor, og formålet er at placere ansvaret for den sektorfaglige rådgivnings- og udviklingsfunktion mere entydigt, end tilfældet er i dag. En klarere organisatorisk ramme for Danidas egen fagkundskab vil vel også kunne bidrage til en bedre prioritering og dermed igen til en bedre udnyttelse af hele den sektorfaglige ekspertise, vi finder i Danida.

Det, der har givet anledning til nogen diskussion, er spørgsmålet om, hvor man så organisatorisk skal placere sådan et kontor. Rapporten anbefaler en placering i den bilaterale afdeling, andre har slået til lyd for en

mere uafhængig placering i forhold til de operative områder og i direkte tilknytning til Danidas ledelse, og der kan vel fremføres ganske gode argumenter for en sådan mere uafhængig placering. Bl.a. ville den på udmærket vis understrege den betydelige vægt og også den status, som det sektorfaglige kontor under alle omstændigheder vil få i den nye struktur.

På den anden side finder administrationsdepartementet, at en sektorfaglig enhed med sin chef direkte placeret i Danidas øverste ledelse meget vel vil kunne få en autonomi og en styrke, som vil kunne svække den klare placering i landekontorerne og lånekontoret af ansvaret for de udøvende aktiviteter, og ud over at man på den måde kan få en lidt uklar ansvarsplacering, ville en sådan placering også bryde med rapportens helt grundlæggende princip om, at strukturen skal baseres på geografiske kriterier snarere end på bistandsformer eller på sektorer.

Jeg er enig i, at man, sådan som administrationsdepartementet har gjort, må lægge afgørende vægt på, at det sektorfaglige arbejde i helt overvejende grad bliver knyttet til det bilaterale bistandsområde. Det er klart, at en placering i den bilaterale afdeling ikke betyder, at det sektorfaglige kontor så ikke også må bistå de multilaterale kontorer. Tværtimod kan man sige, at samlingen af fagkundskaber i én enhed skulle kunne sikre dette langt bedre end tidligere, og hertil kommer, som det også er anført i rapporten, at chefen for det bilaterale område i ledelsen vil have mulighed for at repræsentere de principielle sektorfaglige synspunkter.

Selv om jeg har forståelse for de betænkeligheder, der er ført frem både her i dag og også tidligere i debatten, må jeg derfor ud fra en samlet vurdering nå frem til, at jeg er enig i anbefalingen fra administrationsdepartementet.

Tredje sats var spørgsmålet om en øget decentralisering, og det er jo en klart gennemgående anbefaling fra administrationsdepartementet, at der sker en øget decentralisering af ansvaret for at gennemføre bistandsaktiviteterne. Heri ligger der 2 ting. For det første ligger der etableringen af en overordnet strategisk planlægning – det vil være en vigtig forudsætning for en reel decentralisering af ansvaret – og for det andet ligger der